

S

ygn. akt: I C 728/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: sędzia Juliusz Ciejek

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Kosowska

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2023 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. W.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G.**

o wydanie ruchomości, ewentualnie o zapłatę

umarza postępowanie w zakresie żądania wydania ruchomości,

powództwo oddała,

III zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5.417 (pięć tysięcy czterysta siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 728/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12.07.2021 r. przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. powód W. W. wniósł o:

- nakazanie pozwanemu wydania powodowi w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku rzeczy ruchomych, będących własnością powoda, wskazanych na fakturach na (...) z dnia 29.09.2014 r., nr (...) z dnia 19.02.2015 r., nr (...) z dnia 19.02.2015 r., nr (...) z dnia 19.02.2015 r. będących załącznikami do pozwu, znajdujących się w Ośrodku (...) przy Al. (...), (...)-(...) G.,

ewentualnie,

- zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda równowartości zniszczonych lub usuniętych ruchomości według ceny sprzedaży zapłaconej przez powoda za te ruchomości zgodnie z fakturami VAT wskazanymi w petitum pozwu.

Ponadto, powód wniósł o zasądzenie do pozwanego na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa wraz z odsetkami w wysokości ustawowej jak za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w G. nabył ruchomości szczegółowo wymienione na fakturach załączonych do pozwu.

Powód wyraził zgodę na korzystanie z ruchomości stanowiących jego własność przez spółkę (...) Sp. z o.o. do dnia ich odbioru. Sąd Rejonowy dla m. st. W. w W. ogłosił upadłość spółki (...) Sp. z o.o., a w toku postępowania upadłościowego sprzedane zostało prawo użytkowania wieczystego gruntu. Sprzedaż prawa użytkowania wieczystego i własności budynków nie dotyczyła rzeczy ruchomych (wyposażenia ośrodka), a które zostały nabyte wcześniej przez powoda. Rzeczy ruchome będące przedmiotem niniejszego postępowania są własnością powoda, a w konsekwencji pozwany zobowiązany jest do ich zwrotu. Pozwany wykorzystuje ruchomości powoda w prowadzonym ośrodku wypoczynkowym. Jako podstawę prawną żądania powód wskazał przepis art. 222 § 1 k.c.

(pozew k. 4-6)

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Sp. z o.o. z siedzibą w G. wniósł o oddalenie powództwa w całości jako bezzasadnego oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania, w tym zastępstwa prawnego, według norm przepisanych, o ile nie zostanie przedłożony spis kosztów wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że nabył od syndyka masy upadłości Spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w W. prawo użytkowania wieczystego nieruchomości przy Al. (...) w G. oraz prawo własności usytuowanego na tej nieruchomości budynku motelu i budynku socjalnego stanowiących odrębną nieruchomość. Umowa nie obejmowała przeniesienia własności ruchomości. Pozwany zaprzeczył, aby znajdował się w posiadaniu ruchomości wymienionych w pozwie. Nie były one przedmiotem umowy sprzedaży z dnia 05.07.2019 r. oraz nie obejmowało ich również wydanie nieruchomości. Poza nieruchomością wydano pozwanemu tylko komplet kluczy i pilot do bramy. Pozwany jedynie dokonał opróżnienia i wyrzucenia artykułów spożywczych znajdujących sięT. zlokalizowanej na nieruchomości. Obecnie pozwany nie jest właścicielem nieruchomości przy al. (...) w G. – została ona sprzedana (...) Developer Spółka z o.o. sp. k. w G.. Wcześniej pozwany sprzedał 1/2 udziałów w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości oraz budynków i budowli stanowiących odrębną nieruchomość M. G. (1).

(odpowiedź na pozew k. 89-91).

Powód oświadczył, że w trybie powództwa ewentualnego domaga się od pozwanego kwoty 88.704 zł. Wskazana kwota jest ceną nabycia przedmiotów na licytacji komorniczej, na której powód nabył przedmioty o cenie wywołania, więc po cenie 75% jej wartości, uwzględniając kilkuletnią wartość zużycia.

(protokół rozprawy – k. 444)

Na rozprawie w dniu 10.01.2023 r. powód cofnął pozew z zrzeczeniem się roszczenia odnośnie żądania wydania rzeczy. Jednocześnie podtrzymał żądanie zapłaty zgłoszone jako ewentualne.

(protokół rozprawy – k. 444)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W G. przy al. (...) Sp. z o.o. prowadziła ośrodek (...). Prezesem Spółki (...) Sp. z o.o. był J. M. (1) – kierował prowadzoną działalnością gospodarczą w ośrodku.

(dowód: zeznania świadka E. M. – k. 315v, zeznania świadka J. M. – k. 421v oraz k. 458v-459v)

W dniu 29.09.2014 r. w drodze sprzedaży licytacyjnej powód W. W. nabył szereg ruchomości należących do spółki (...) sp. z o.o. Powód nabył ruchomości wymienione szczegółowo w protokole sprzedaży ruchomości (...) a następnie fakturze VAT nr (...). Kwota nabycia wyniosła 7.730 zł.

(dowód: protokół sprzedaży nieruchomości z dnia 29.09.2014 r. – k. 16, faktura VAT nr (...) r. – k. 23-24, zeznania powoda – k. 444v-445v)

Następnie, powód w dniu 19.02.2015 r. nabył w drodze sprzedaży licytacyjnej nabył kolejne ruchomości należące do spółki (...) sp. z o.o. Powód nabył ruchomości wymienione szczegółowo w protokole sprzedaży ruchomości (...), a następnie w fakturach VAT nr (...). Kwota nabycia wyniosła 75.973,75 zł.

(dowód: protokół sprzedaży nieruchomości z dnia 19.02.2015 r. – k. 17-22, faktura VAT nr (...) – k. 25-32, faktura VAT nr (...) – k. 33, faktura VAT nr (...) – k. 34, zeznania powoda – k. 444v-445v)

Powód wyraził zgodę na użytkowanie przez firmę (...) Sp. z o.o. nabytych w drodze licytacji ruchomości do czasu ich odbioru.

(dowód: protokół sprzedaży nieruchomości z dnia 19.02.2015 r. – k. 17-22, zeznania powoda – k. 444v-445v)

Na początku 2018 r. spółka (...) Sp. z o.o. Sp. k. podpisała z (...) sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w W. umowę wynajmu nieruchomości przy al. (...) w G.. Do czasu nabycia nieruchomości przez pozwanego, działalność prowadzonego przez (...) Sp. z o.o. ośrodka (...) prowadziła (...) Sp. z o.o. Sp. k. Działalnością kierował J. M. (1). Wyposażenie ośrodka nie uległo zmianie. Zostały dokupione nowe elementy wyposażenia.

(dowód: zeznania świadka E. M. – k. 315v, zeznania świadka M. K. – k. 315v, zeznania świadka A. R. – k. 316, zeznania świadka M. S. – k. 316, zeznania świadka W. Z. – k. 327, zeznania świadka J. M. – k. 421v oraz k. 458v-459v, zeznania świadka J. J. – k. 466v-467v)

Sąd Rejonowy dla m. st. W. w W. X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych, w postępowaniu upadłościowym (...) sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w W., w dniu 6 lipca 2018 r. postanowił:

- wyrazić zgodę syndykowi masy upadłości na sprzedaż z wolnej ręki prawa użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej zabudowanej stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...), obręb (...) G. o powierzchni 7.298 m², zabudowanej budynkami stanowiącej odrębną nieruchomość o łącznej zabudowie 813,50 m², dla której Sąd Rejonowy w G., VI Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...) za cenę nie niższą niż 2.540.000 zł netto.

(dowód: postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. W. w W. z dnia 06.07.2018 r., sygn. akt (...)– k. 35)

W dniu 05.07.2019 r. pozwany nabył od syndyka masy upadłości Spółki pod firmą (...) sp. z o.o. w upadłości z siedzibą w W. prawo użytkowania wieczystego nieruchomości przy Al. (...) w G. oraz prawo własności usytuowanego na tej nieruchomości budynku motelu i budynku socjalnego stanowiących odrębną nieruchomość. Sprzedaż nie obejmowała wyposażenia budynków. Nieruchomość została wydana pozwanemu przez J. M. (1) – osobę upoważnioną przez Syndyka.

(dowód: pismo powoda z dnia 05.06.2019 r. – k. 36-37, akt notarialny Repertorium A nr (...) – k. 95-106, protokół wydania nieruchomości – k. 107-109, zeznania świadka M. G. – k. 288-289, zeznania świadka J. M. – k. 421v)

Powód nie przekazywał żadnych ruchomości pozwanemu. Powód nie znał stanu ruchomości w chwili nabycia nieruchomości przy al. (...) przez pozwanego. W latach 2014-2019 powód nie sprawdzał stanu nabytych ruchomości. Powód nie zwracał się do J. M. (1) o wydanie ruchomości jak również nie ustalił z nim ceny za korzystanie z ruchomości.

(dowód: zeznania powoda – k. 444v-445v oraz k. 459v, zeznania świadka J. M.– k. 458v-459)

W dniu 18.07.2019 r. pozwany opróżnił tawernę znajdującą się pod adresem al. (...) w G. z znajdujących się tam artykułów spożywczych.

(dowód: protokół – k. 110)

Po przejęciu nieruchomości przez pozwanego J. M. (1) zabrał część rzeczy w tym środki czystości, pościel, kołdry i poduszki.

(dowód: zeznania świadka E. M. – k. 315v, zeznania Prezesa Zarządu pozwanego – k. 444v oraz k. 460, zeznania świadka J. M. – k. 458v-459v)

Powód nie kontaktował się z pozwanym w sprawie odbioru ruchomości.

(dowód: zeznania powoda – k. 444v-445v, zeznania Prezesa Zarządu pozwanego – k. 444v)

Następnie, tawerna oraz restauracja była prowadzona przez Panią K. na podstawie umowy dzierżawy zawartej z pozwanym.

(dowód: zeznania świadka J. M. – k. 458v-459v, zeznania świadka M. K. – k. 315v, zeznania Prezesa Zarządu pozwanego – k. 460-460v)

Pozwany w dniu 05.09.2019 r. dokonał sprzedaży na rzecz M. G. (1) udziału wynoszącego 1/2 w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej zabudowanej stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...), obręb (...) G. o powierzchni 7.298 m² i udział 1/2 we własności znajdujących się na niej budynków i budowli stanowiących odrębną nieruchomość.

(dowód: akt notarialny Repertorium A nr (...) – k. 118-122, zeznania świadka M. G. – k. 288-289)

Powód nie kontaktował się z M. G. (1) w sprawie wydania ruchomości znajdujących się w budynku przy al. (...) w G..

(dowód: zeznania świadka M. G. – k. 288-289)

Następnie pozwany w dniu 20.02.2020 r. i M. G. (1) sprzedali na rzecz (...) DEVELOPER Sp. z o.o. Sp. k. prawo użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej zabudowanej stanowiącej działkę ewidencyjną nr (...), obręb (...) G. o powierzchni 7.298 m² wraz z prawem własności znajdujących się na niej budynków i budowli stanowiących odrębną nieruchomość.

(dowód: akt notarialny Repertorium A nr (...) – k. 111-117)

Powód i J. M. (1) w czerwcu 2020 r. podjęli próbę zabrania ruchomości z budynku przy al. (...) w G.. Ruchomości nie zostały wydane powodowi. Wydania rzeczy odmówiła Pani K..

(dowód: zeznania świadka M. K. – k. 315v-316, zeznania świadka J. M. – k. 421v, zeznania powoda – k. 444v-445v)

Powód pismem z dnia 10.06.2020 r. wezwał pozwanego do natychmiastowego wydania tj. do dnia 30.06.2020 r. wszystkich rzeczy stanowiących jego własność.

(dowód: pismo powoda z dnia 10.06.2020 r. wraz z potwierdzeniem nadania i odbioru)

Wszystkie ruchomości znajdujące się w budynku przy Al. (...) w G. zostały zutilizowane przez spółkę (...) Sp. z o.o. Sp. k. Powód nie kontaktował się z spółką (...) Sp. z o.o. Sp. k. w sprawie odbioru ruchomości.

(dowód: zeznania Prezesa Zarządu pozwanego – k. 460)

Budynki znajdujące się na nieruchomości przy al. (...) w G. zostały zburzone. Na terenie nieruchomości został wybudowany apartamentowiec.

(dowód: zeznania świadka M. G. – k. 288-289)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda w całości okazało się bezzasadne. W ocenie Sądu, brak jest podstaw do uwzględnienia powództwa o zapłatę kwoty 88.704 zł stanowiącej równowartość zniszczonych lub usuniętych ruchomości według ceny sprzedaży zapłaconej przez powoda za te ruchomości zgodnie z fakturami VAT wskazanymi w petitum pozwu. Powód nie udowodnił dochodzonego roszczenia. Postępowanie zostało umorzone w zakresie w jakim powód cofnął powództwo główne tj. co do roszczenia o wydanie ruchomości.

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone do akt sprawy przez strony postępowania oraz zeznania świadków i stron. Sąd dał wiarę zeznaniom stron jak i większości świadków w zakresie w jakim pozostawały ze sobą w związku oraz z pozostałym materiałem dowodowym. Odnośnie zeznań świadka J. M. (1) Sąd nie dały mu wiary w zakresie w jakim świadek twierdził, że pozwana spółka odmawiała wydania ruchomości powodowi. W ocenie Sądu zeznania tego świadka mają dość niski walor dowodowy. To on przez 5 lat jako prezes upadłej spółki korzystał z tych ruchomości dla celów prowadzenia działalności gospodarczej pod innym szyldem. Pozostawił je w obiekcie nie próbując dokonać ich inwentaryzacji czy choćby protokolarnego przekazania, pomimo, że to on właśnie przyjął je pod swoją pieczę i do używania od powoda. Jest więc osobiście zainteresowany przerzuceniem odpowiedzialności na pozwaną.

Zeznania stron i pozostałych świadków były spontaniczne, konsekwentne, logiczne i szczerze, korespondujące ze sobą i wzajemnie się uzupełniające, nie znajdując przy tym żadnych podstaw do podważenia ich wiarygodności. Jednak zeznania samego powoda co do niewralgicznego czasu - wydania obiektu pozwanemu nie wnoszą nic do sprawy. Nie oglądał on bowiem w tym czasie ruchomości i nie uczestniczył, przy czynnościach. Jego zeznania, co do tego opierają się relacje na św. J. M..

Powód wniósł o nakazanie pozwanemu wydania powodowi rzeczy ruchomych, będących własnością powoda, wskazanych na fakturach na (...) z dnia 29.09.2014 r., nr (...) z dnia 19.02.2015 r., nr (...) z dnia 19.02.2015 r., nr (...) z dnia 19.02.2015 r. będących załącznikami do pozwu, znajdujących się w Ośrodku (...) przy Al. (...), (...)-(...) G.. Tytułem żądania ewentualnego wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 88.704 zł tytułem równowartości zniszczonych lub usuniętych ruchomości według ceny sprzedaży zapłaconej przez powoda za te ruchomości zgodnie z fakturami VAT wskazanymi w petitum pozwu.

Ponieważ powód skutecznie cofnął żądanie wydania ruchomości, Sąd na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 203 § 1 k.p.c. umorzył postępowanie w tym zakresie, o czym orzekł jak w **punkcie I sentencji wyroku**.

Strony były zgodne co do tego, że powód nabył w drodze licytacji komorniczej szereg ruchomości wskazanych na fakturach na (...) z dnia 29.09.2014 r., nr (...) z dnia 19.02.2015 r., nr (...) z dnia 19.02.2015 r., nr (...) z dnia 19.02.2015 r. Poza sporem również był fakt nabycia nieruchomości przy al. (...) w G. przez pozwanego w dniu 05.07.2020 r. Sporne natomiast między stronami było to, że pozwany korzystał z ruchomości powoda oraz odmówił ich wydania, przez co powód poniósł szkodę.

Powód swoje roszczenie przede wszystkim formułował na podstawie art. 222 § 1 k.c. tj. roszczenia wydobywczego. Kierował je wobec pozwanego twierdząc, że jest on w posiadaniu ruchomości, których właścicielem jest powód. Jak się okazało, w toku postępowania nieruchomość gdzie według powoda znajdować się miały żądane ruchomości nabyła w dniu 20.02.2020 r. spółka (...) Sp. z o.o. Sp. k., która następnie dokonała utylizacji wszystkich znajdujących się w budynku ruchomości. Z tego względu, jeżeli w nieruchomości znajdowały się jakiegokolwiek rzeczy należące do powoda, to uległy one zniszczeniu, jak również to nie pozwany znajdował się w ich ewentualnym posiadaniu w dniu wniesienia pozwu jak i wyrokowania. Z tego względu roszczenie powoda oparte na przepisie art. 222 § 1 k.c. nie mogło być w jakimkolwiek stopniu zasadne, tym samym za słuszną należy uznać decyzję powoda o cofnięciu powództwa w tym zakresie.

Niemnie jednak powód dochodził również zapłaty tytułem równowartości zniszczonych lub usuniętych ruchomości według ceny sprzedaży zapłaconej przez powoda za te ruchomości zgodnie z fakturami VAT wskazanymi w petitum pozwu. W tym wypadku odpowiedzialność odszkodowawcza pozwanego powinna zostać oceniana przez pryzmat

przesłanek z przepisu art. 415 k.c. zgodnie z którym „Kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia”.

Wskazać należy, że zgodnie z wspomnianym przepisem przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej na zasadzie winy są: zachowanie człowieka, szkoda oraz wina człowieka, którego zachowanie wyrządziło szkodę. Podlegają one uzupełnieniu przez art. 361 k.c. zgodnie z którym musi istnieć adekwatny związek przyczynowy między zachowaniem sprawczym i naruszeniem dobra, z którego wynikła szkoda. Istotne jest również to, że żadna z przesłanek skutkująca odpowiedzialnością nie jest objęta domniemaniem. Oznacza to, że to poszkodowany, a w tym wypadku powód, zobowiązany jest wykazać wszystkie przesłanki odpowiedzialności pozwanego. Z tego względu ustalony przez Sąd stan faktyczny podlegał ocenie na podstawie art. 415 k.c. w zw. z art. 361 k.c.

W ocenie Sądu powód dochodząc odszkodowania na podstawie art. 415 k.c. w zw. z art. 361 k.c. powinien wykazać, że:

w dniu 10.07.2019 r. tj. w dniu wydania nieruchomości pozwanemu, w ośrodku (...) znajdowały się ruchomości należące do powoda,

pozwana spółka wiedziała, że właścicielem ruchomości znajdujących się w nabytej przez nią nieruchomości jest powód,

pozwany od dnia 05.07.2019 r. do dnia 20.02.2020 r. dokonał zniszczenia, uszkodzenia ruchomości należących do powoda bądź też dokonał zaboru tych rzeczy,

poniósł szkodę w związku z zachowaniem się pozwanego i wysokość tej szkody.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że powód w 2014 r. i 2015 r. nabył w drodze licytacji komorniczej szereg używanych ruchomości znajdujących się przy al. (...) w G. za kwotę ponad 80.000 zł. Powód wskazał, że zamierzał prowadzić działalność gospodarczą, w której wykorzystywałby nabyte ruchomości. Jednak około roku po nabyciu ruchomości zrezygnował z tego pomysłu. Ruchomości, które powód kupił zdecydował się w tym samym dniu, jak twierdzi nieznaney wówczas jeszcze sobie osobie J. M. (1) pozostawić do dalszego wykorzystywania w ośrodku (...). Powód nie ustalił z J. M. (1) wynagrodzenia za korzystanie z tych ruchomości. Wydaje się to co najmniej nielogiczne, że powód nabywa ruchomości o wartości ponad 80.000 zł, a więc dokonuje „zamrożenia gotówki” na kolejne kilka lat i pozwala innej osobie czerpać z tego tytułu korzyści – zaznaczyć należy, osobie obcej. Co istotne, powód po nabyciu ruchomości, ale również przez kolejne lata nie stawiał się w ośrodku (...) aby sprawdzić ich stan czy ilość, sporządzić jakąkolwiek dokumentację. Powód wykazał się bardzo dużym zaufaniem w stosunku do J. M. (1) jak na osobę, którą poznał po raz pierwszy na licytacji komorniczej. Ponadto, powód nie żądał od J. M. (1), aby wydał mu ruchomości, które przekazał mu do korzystania.

W dniu 10.07.2019 r. nieruchomość przy al. (...) została wydana pozwanemu. Zaznaczyć należy, że osobą upoważnioną przez Syndyka do wydania nieruchomości był J. M. (1). Powód po dokonaniu sprzedaży nieruchomości przez Syndyka w 2019 r. nie skontaktował się z pozwanym w celu odbioru ruchomości. Trudno uznać, że powód nie wiedział o tym, że nieruchomość została nabyta przez pozwanego, a tym samym powinien zainteresować się odbiorem swoich ruchomości, a przynajmniej zweryfikowaniem tego czy są nadal w ośrodku wypoczynkowym oraz w jakim stanie. Powód nie zrobił w tym kierunku absolutnie nic. Co więcej, powód nie zwrócił się do pozwanego o zawarcie umowy na korzystanie z jego ruchomości. Nie został sporządzony żaden dokument, z którego wynikałoby jakie ruchomości w dniu 10.07.2019 r. znajdowały się w nieruchomości nabytej przez pozwanego. Jak wynika z zeznań świadka E. M. (2) oraz Prezesa pozwanej spółki, a częściowo również z zeznań J. M. (1), po nabyciu nieruchomości przez pozwanego, J. M. (1) zabrał część ruchomości z budynku. Nie zostało w żaden sposób udokumentowane to, co zostało odebrane przez J. M. (1). Ostatecznie, nie wiadomo, jakie ruchomości znajdowały się w budynku przy al. (...) w dniu jej nabycia przez pozwanego, a tym bardziej, czy znajdowały się tam ruchomości należące do powoda. Zeznania świadków wskazujących na wyposażenie nieruchomości do czasu jej nabycia przez pozwanego nie mają znaczenia dla ustalenia jakie ruchomości znajdowały się w dniu nabycia nieruchomości przez pozwanego. Zaznaczyć należy, że zeznania świadków były bardzo ogólne i w żaden sposób nie pozwalają dokonać weryfikacji czy konkretnie ta rzecz

wymieniona na fakturze znajdowała się w budynku. Niewykluczone, że część ruchomości ze względu na upływ czasu uległa uszkodzeniu czy zniszczeniu.

Następnie pozwany dokonał zbycia po 1/2 udziału w prawie użytkowania wieczystego oraz 1/2 udziału w prawie własności budynków znajdujących się przy al. (...) w G. M. G. (1) oraz spółce (...) Sp. z o.o. Sp. k. Pozwany wydał nieruchomości nabywcom wraz z znajdującymi się w niej ruchomościami. Brak jest dowodów świadczących o tym, że pozwana spółka dokonała zaboru ruchomości znajdujących się w budynku czy też je zniszczyła bądź uszkodziła. Powód nie podjął żadnych działań zmierzających do zawarcia z pozwanym umowy na korzystanie z ruchomości, nie dokonał pisemnego zgłoszenia do pozwanego, że znajduje się on w posiadaniu jego ruchomości, nie podjął żadnych czynności zmierzających chociażby do zweryfikowania jakie ruchomości nadal znajdują się ośrodku wypoczynkowym. To powód, powinien być zainteresowany tym, co dzieje się z jego ruchomościami. Ostatecznie, pozwany z dniem 20.02.2020 r. przestał być właścicielem przedmiotowej nieruchomości w jakimkolwiek udziale.

Powód od 2014 r. do 2020 r. nie był w ogóle zainteresowany losem ruchomości, ale również czerpaniem jakichkolwiek korzyści z tytułu ich używania przez J. M. (1) czy też następnych nabywców nieruchomości. Zaznaczyć należy, że powód dokonał pierwszych czynności w celu odbioru ruchomości dopiero w czerwcu 2020 r. kierując do pozwanego wezwanie do zapłaty, jednak pozwany nie był już wówczas właścicielem wskazanej nieruchomości.

Powód i świadek J. M. (1) wskazali, że w czerwcu 2020 r. udali się na teren nieruchomości przy al. (...) w celu zabrania ruchomości, jednak nie zostały one im wydane. Odmówiła im wydania tych rzeczy Pani K., która wówczas prowadziła w tym miejscu restaurację. Oczywiście, właścicielem nieruchomości nie był już pozwany, ale to jest kolejna sytuacja, która obrazuje, że powód i świadek nie skierowali swoich żądań wprost do spółki lecz do osoby, która w żadnym stopniu nie była upoważniona przez właściciela nieruchomości do rozmowy z nimi.

Tak jak już zostało na wstępie wspomniane, Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka J. M. (1) odnośnie tego, że pozwany i następni właściciele nieruchomości odmawiali mu czy powodowi wydania ruchomości. Nie ma dowodów na tą okoliczność. Analiza niniejszej sprawy prowadzi do jednego wniosku, że celem nabycia przez pozwanego nieruchomości nie było prowadzenie działalności gospodarczej polegającej na kontynuacji prowadzenia ośrodka wypoczynkowego. Celem nabycia nieruchomości była inwestycja polegająca na wybudowaniu na tym terenie apartamentowca. Dla pozwanej spółki i kolejnych nabywców nieruchomości znajdujące się w budynku nie miały znaczenia. Tym bardziej niezgodny z doświadczeniem życiowym i zasadami logiki jest wniosek, że spółka (...) Sp. z o.o. Sp. k. wołałaby ponieść koszty utylizacji ruchomości zamiast je wydać powodowi.

Podsumowując, jak wynika z powyższych rozważań powód z całą pewnością poniósł szkodę w pewnej nieokreślonej wysokości. Jednak, w ocenie Sądu winy za ten stan rzeczy nie można przypisać pozwanemu. Sąd nie dostrzega w zachowaniu pozwanego niczego co mogłoby skutkować jego odpowiedzialnością na podstawie art. 415 k.c. Nie został wykazany w niniejszej sprawie związek przyczynowo skutkowy pomiędzy zachowaniem pozwanego, a powstałą szkodą. Być może powód mógłby dochodzić naprawienia szkody od spółki (...) Sp. z o.o. Sp. k., która dokonała utylizacji wszystkich ruchomości oraz wyburzenia budynku. Jednak do tego konieczne byłoby również udowodnienie przesłanek z art. 415 k.c. w zw. z art. 369 k.c. Kwestia ta będzie podlegać ocenie innego Sądu, jeżeli powód zdecyduje się wytoczyć kolejne powództwo. Natomiast, niniejsze postępowanie wykazało, że znaczną winę za poniesioną szkodę ponosi powód – powód przez okres 5 lat w ogóle nie był zainteresowany swoimi ruchomościami, tym gdzie się znajdują, w jakim są stanie, a przede wszystkim czerpaniem z nich korzyści.

Sąd pominął wniosek dowodowy o zobowiązanie świadka do przedłożenia dokumentacji księgowej spółki (...) Sp. z o.o. Sp. k. dotyczącej zakupu ruchomości niezbędnych do prowadzenia ośrodka wypoczynkowego. W ocenie Sądu wniosek ten był nieistotny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, ze względu na to, że spór nie dotyczył ruchomości należących do świadków lecz powoda. Ponadto, Sąd pominął wniosek dowodowy o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wyceny ruchomości wg stanu na dzień wydania ośrodka pozwanej spółce w uwzględnieniu zużycia. W ocenie Sądu niemożliwe było przeprowadzenie tego dowodu, z uwagi

na brak dokumentacji źródłowej przedstawiającej ruchomości w dniu nabycia nieruchomości przez pozwanego oraz ich utylizację w późniejszym terminie.

Wobec niespełnienia przesłanek z art. 415 k.c. w zw. z art. 369 k.c. w zw. z art. 6 k.c. Sąd oddalił powództwo o zapłatę w całości, o czym orzekł jak **w punkcie II sentencji wyroku.**

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. poprzez obciążanie powoda obowiązkiem ich zwrotu na rzecz pozwanego w całości z uwagi na to, że powód przegrał proces.

Koszty procesu po stronie pozwanego obejmowały uiszczoną opłatę za pełnomocnictwo (17 zł) i wynagrodzenie pełnomocnika (adwokata) w stawce wynikającej z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (5.400 zł),

O odsetkach od zasądzonych kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1¹ k.p.c.

Z tego względu Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.417 zł, o czym orzekł jak **w punkcie III sentencji wyroku.**